

Mỗi ngày nào miền Bắc phải “còn hết muối làm ba” để cứu mạng bào miền Nam bởi Miền Ng&#y b&#t ít đến chút muối cũng không có mà ăn, khiến h&, v&#n đã hy sinh đến cái lai quần để đánh cho m&#t cú t&#y nhào, cũng chẳng khác gì.

R&#i đến khi Miền Nam được gì i phóng hoàn toàn, h&#t i phải r&#n ch&#y ra m&#t s&#m để c&#t vài cái chén để t&#n, b&#t x&#n vài ki lô g&#m o tiêu chu&#n để mang vào Nam cứu nguy kh&#n c&#p h&#t hàng phải ăn toàn bo bo để ng trong v&#t d&#a. Cũng may gì i phóng k&#p ch&#t muối đi chút n&#a là dân Miền Nam chết s&#ch; chết có hàng ngàn i đó mà chết khúc ruột ngàn dặm hàng năm g&#t i v&#t cho hàng chục t&#t Đô la Mỹ cứu. V&#y mà bây giờ ngoài &#y vào, ai cũng giàu to, &#n át ng&#t i mang t&#ng để c&#t gì i phóng chẳng còn cái gì i... rút t&#t quần phải phải n&#t i r&#n.

Cứ bắt đầu... giàu đầu tiên và t&#t thì là ngay sau khi chi&#n d&#ch H&#t Chí Minh mang đến Mùa Xuân Đ&#i Th&#ng, k&#t thúc cuộc chi&#n tranh t&#n thánh-- t&#n thánh đây là t&#n thánh t&#t thi&#t t&#t thánh t&#t M&#c Lê nh&#n, s&#c nh&#t kim nh&#t c&#t, chết không phải lo&#t i t&#n thánh bên d&#o t&#t ông Gi&#u Su hi&#n khô&#t b&#n x&#u ít t&#t r&#n đóng đinh treo trên t&#p t&#t giá, khi&#n dân phòng Hà N&#i ta coi ch&#ng ra chi, c&#t ngh&#ng ngang vào nhà t&#t mi&#ng ch&#t i b&#i, &#ng t&#t d&#i cui, tay v&#n về thu&#t lá cháy để dí vào đám tu sĩ mê tín đang t&#t b&#i, mà ch&#ng h&#t b&#t thánh v&#t -- là t&#ng đoàn xe Môlôtova ngày đêm t&#p n&#p nh&#n nh&#p h&#t h&#t i phải vào-không ra-có mà b&#n ch&#ng phá cách m&#ng, nói x&#u t&#t C&#t g&#t i ch&#t là “B&#n V&#t” t&#t c&#t “v&#t-Vào v&#t-V&#t v&#t-Vét v&#t-V&#t”, ch&#t để y chi&#n &#t i phải. Nào nh&#ng TV, t&#t &#nh, xe ô tô, xe Honda, xe để p, quần để n, b&#p để n, b&#p ga, cái gì &#ng, t&#m phải n, manh chi&#u, t&#m ra (drap, t&#ng Pháp), không tha m&#t t&#t.

Mai này không biết sách s&#t ghi &#t i t&#t i k&#t quá để c&#t a nh&#ng đoàn xe 4V này kéo dài chính xác bao nhiêu năm m&#t i t&#t c&#t hi&#n xong nghĩa v&#t cao c&#t để ng giao phó. Vì tàn d&#t Miền Ng&#y để &#t i thì quá nhiều; ngoài nh&#ng t&#t trên còn có nh&#ng cái c&#t c&#t s&#t, dây k&#m gai, t&#m vĩ s&#t, cái bao cát, cái gì c&#t a m&#t ng&#y cũng... quý h&#n để c&#t &#p t&#t do co ro x&#t b&#p b&#y lâu nay. Ch&#t tính cái món để ng h&#t có c&#t a s&#t hay không c&#t a s&#t, có ng&#t i lái hay không ng&#t i lái; đang x&#t để c&#t hay v&#t đi c&#t a để ch&#t cũng để làm bát nháo t&#t t&#ng buôn bán quà cáp v&#t B&#c, hay t&#t trang cá nhân ngoài &#y n&#m m&#t c&#t để i vô s&#n cũng chẳng có ngày để c&#t t&#t v&#t ng.

Để c&#p cú... giàu đầu tiên c&#t a gì i phóng ít kê s&#t s&#t trên đây mang tính “đ&#t i trà” chung chung đa thành phần, mà không nh&#c đến cú... giàu đầu tiên c&#t a m&#t y v&#t lãnh d&#o chớp bu là m&#t

Không có gì giàu hơn gì phóng

Tác Giả: Nguy&#n Bá Ch&#i (danlambao) post on 11/12/2011
Thứ Ba, 13 Tháng 12 Năm 2011 17:13

thi&#u sót nghiêm tr&#ng. Đó là cú giàu c&#c nhanh, c&#c g&#n và nh&#t là c&#c n&#ng v&#i m&#&i sáu t&#n vàng do phó th&# t&#ng Ng&#y Nguy&#n Văn H&#o bàn giao đ&#y đ&# ngày 2/5/75. Đó là tài s&#n qu&#c gia nh&ng bây gi&# nó đã hoá ra con mà nhà h&# Hát, “đ&# mày b&#t đ&#&c tao”.

Nh&#c đ&#n quan chớp bu Cách m&#ng bu quanh m&#t đ&#ng vàng Ng&#y “đ&#” l&#i, thì cũng đ&#ng nên quên quan tép riu cũng đ&#y c&# h&#i “h&#i môn” c&#a gi&#i phóng, làm giàu nh&# ch&#i. Ng&#&i vi&#t “đ&#&c” tr&#c ti&#p ch&#ng ki&#n tr&#ng h&#p m&#t anh cán b&# làm thu&# v&# xã ngoài b&#c vào ghé thăm m&#t gia đình bà con &# vùng Tây Nguyên. Anh ta nói là đã bán h&#t tài s&#n ngoài đó, s&#m đ&#&c m&#t ch&# vàng đ&# làm v&#n vào Sài Gòn sinh s&#ng. Kho&#ng ch&#a đ&#y 5 tháng sau, Ch&#i có đ&#p đi theo ng&#&i bà con kia ghé thăm anh c&#u cán b&# thu&# v&# xã. Anh ng&# trong m&#t ngôi nhà hai t&#ng, r&#t khang trang v&#i ti&#n nghi đ&#y đ&# và khá sang. Anh ta nói anh m&#i mua nhà này và còn có hai ngôi nhà khác đang cho m&#&n. Ch&#i tr&# m&#t lên vì v&#n nh&# ch&# nhà chính là ng&#&i m&#i hôm n&# vào Nam trên tay ch&# m&#t ch&# vàng, tuy cách ph&#c s&#c và da đ&# thay đ&#i nhi&#u. Hình nh&# khám phá ra s&# thua kém “phân bì”c&#a khách, ch&# nhà nói nh&# trách anh kh&# kh&#, “anh vào Nam m&#y ch&#c năm sao không v&# Sài Gòn mà s&#ng?”.

Không c&#n ph&#i &# thành th&#, nh&ng gi&#i phóng xong MN b&#t c&# &# đâu cách m&#ng cũng làm giàu đ&# nh&# ch&#i. Ch&#ng h&#n trên mi&#n núi, ng&#&i đ&#a ph&#ng tr&#ng cà phê, bao nhiêu công c&#a v&#t v&# chăm bón t&#&i tiêu v&#n li&#ng phân, đ&#u, đ&# th&# đ&#n khi hái đóng bao ch&# v&# b&# dân cách m&#ng m&#i di c&# vào &# bên kia đ&#ng ch&#n l&#i dí súng t&#ch thu; hay lúa ch&#a k&#p g&#t cũng b&# h&# bao vây g&#t l&#y gi&#a ban ngày, nh&ng kh&# ch&# không ai dám lên ti&#ng, vì bi&#t ph&#n mình là “k&# có t&#i v&#i nhân dân ch&#y theo M&#ng y vào Nam” 1954. R&#i đ&#t đ&#n đ&#n cao su c&#a ng&#&i ta, h&#t đ&#ng c&#m ranh, đ&#n cây, chia lô, đem bán.

Nàng Thúy Ki&#u thu&# tr&#&c ph&#i l&#u l&#c 15 năm. “M&#&i l&#m năm &#y bi&#t bao là tình”. Nay Cách m&#ng gi&#i phóng Mi&#n Nam đã 36 năm. Ba m&#&i sáu năm gi&#i phóng bi&#t bao là giàu. Làm sao mà k&# cho xi&#t. Xin ch&#m đ&#t b&#ng v&# ti&#n “vô nh&# n&#&c” bi&#t đ&#&c m&#i đây nh&#t:

Ông Hu&#nh Ng&#c Tu&#n

Không có gì giàu hơn gì i phóng

Tác Giả: Nguy n B  Ch i (danlambao) post on 11/12/2011
Thứ Ba, 13 Tháng 12 Năm 2011 17:13

“Vào l c 3 gi  chi  u ngày 2 th ng 12 năm 2011, c  tr m c ng an    x ng vào nh  t i v  ch  t ch  t c c l i ra vào nh , h nh hung,   nh   p m  t i - Mai Th  Y n, con g i t i l  Huỳnh Th c Vy, con trai t i - Huỳnh Tr ng Hi u v  hai c  em g i t i l  Huỳnh Th  H  ng v  Huỳnh Thị Thu H  ng. H    c 3 quy  t   nh x  l y vi phạm h nh ch nh v  l nh v c c ng nghệ thông tin, trong   : ph  t t i 100 tri  u   ng, con g i t i - Huỳnh Th c Vy 85 tri  u   ng, con trai t i - Huỳnh Tr ng Hi u 85 tri  u   ng. T ng c ng 270 tri  u   ng. Sau   , h  t ch thu 1 m y   nh Canon v  6   n thoại di động của ng  i nh  t i v  b  t lu n ch u trai t i l  Huỳnh Ngọc L  (l c      ng m c    No-U) l n xe ch  v    n c ng an v  “ch ng ng  i thi hành c ng v ” (do ch u x ng vào b o v  Huỳnh Th c Vy   ng b    nh) Sau khi h  r t h t kh i nh  t i, hai em g i t i    kiểm tra l i t    ng ti n v  ph t hi n b  m t 3000    la, trong    c     la M ,   c, Canada” (tr ch “B n Không Th  của Huỳnh Ngọc Tu n”).

C  Huỳnh Th c Vy

Nh  giải phóng m  t  “c n h t mu i làm ba”, nay người ta ti n l n c n   c    th . Nh ,   t, Ru ng,   ng, R ng, Qu ng, Bi n,   o; c n lu n   ng b o y u n  c,   o l y t  ti n; c n lu n th n th nh. C c k  l    u v t ch t, l i c n c c k    u th  t nh.